

Proiect: Creșterea eficacității sistemului de protecție specială a copilului printr-o mai bună utilizare a metodei managementului de caz

Numărul proiectului: ACF_7_MM_883

A4 Analiza exemplelor privind managementul de caz în alte țări SEE și UE

Studiului de caz - Scoția

Țară	Scoția
Cadrul legislativ	<p>Legea copiilor și tinerilor (Scoția) din anul 2014 - <u>Legea copiilor și tinerilor (Scoția) din anul 2014 (legislation.gov.uk)</u></p> <p>Soluția optimă pentru fiecare copil (GIRFEC) – politică - <u>Soluția optimă pentru fiecare copil (GIRFEC) - gov.scot (www.gov.scot)</u></p> <p>Legea audierii copiilor (Scoția) din anul 2011 - <u>Legea audierii copiilor (Scoția) din anul 2011 (legislation.gov.uk)</u></p> <p>Legea organismelor publice (Colaborare instituțională) (Scoția) din anul 2014 <u>Legea 2014 organismelor publice (colaborare instituțională) (Scoția) (legislation.gov.uk)</u></p> <p>Ghid național pentru protecția copilului în Scoția 2021 <u>https://www.gov.scot/publications/national-guidance-child-protection-scotland-2021/documents/</u></p>
Cum este organizat sistemul de protecție socială a copilului	<p>La nivel primar, un copil poate să nu ajungă niciodată în atenția serviciilor sociale.</p> <p>O persoană desemnată va fi un punct de contact clar dacă un copil, un tânăr sau părinții acestora doresc informații sau sfaturi sau dacă vor să vorbească despre orice motive de îngrijorare și să obțină sprijin.</p> <p>De la naștere și până la vârsta de 18 ani sau mult, dacă își continuă educația, copiii și tinerii și părinții acestora vor avea acces la o persoană desemnată care să îi ajute să obțină sprijinul de care au nevoie. <i>(18 ani este de regulă vârsta limită pentru încetarea GIRFEC, deoarece majoritatea copiilor termină școala până la vârsta de 18 ani. Cu toate acestea, cei peste 18 ani pot avea</i></p>

Proiect derulat de:

Proiect derulat de:	<p><i>dreptul la servicii de îngrijire și sprijin în perioada ulterioară îngrijirii, dacă au fost anterior în îngrijire, în conformitate cu Legea copiilor și tinerilor din anul 2014, părțile 10 și 11).</i></p> <p>Un <u>plan individualizat pentru copil</u> va fi disponibil atunci când copilul are nevoie ca mai multe tipuri de sprijin suplimentar să fie planificate, furnizate și coordonate.</p> <p>Planul copilului este gestionat de un „specialist principal”: o persoană cu abilitățile și experiența potrivite pentru a se asigura că planul este gestionat în mod corespunzător. În funcție de situație și de nevoile copilului, specialistul principal poate fi și persoana desemnată a acestuia.</p> <p>În cazurile de protecție a copilului, rolul de <u>specialist principal va fi de obicei preluat de asistentul social din cadrul autorității locale</u>. În cazul în care se consideră că un copil este expus riscului de vătămare gravă, un „<u>Plan de protecție a copilului</u>” va fi încorporat în Planul Copilului atâta timp cât se consideră că riscul de vătămare gravă se păstrează.</p> <p>Specialistul principal are următoarele atribuții:</p> <ol style="list-style-type: none">1. acționează ca punct principal de contact cu copilul și familia pentru a discuta planul, modul de implementare și orice modificări ale circumstanțelor care pot afecta planul;2. acționează ca punct de contact principal pentru toți practicienii care furnizează servicii copilului;3. se asigură că ajutorul oferit este în concordanță cu Planul Copilului și că serviciile nu sunt duplicate;4. lucrează cu copilul, familia acestuia și practicienii relevanți pentru a se asigura că opiniile și dorințele copilului și ale familiei sunt ascultate și luate în considerare în mod corespunzător și, atunci când este necesar, pentru a pune în legătură copilul și familia cu servicii de sensibilizare de specialitate;5. acordă sprijin copilului și familiei în valorificarea ajutorului primit din partea practicienilor și agențiilor;6. împreună cu alte servicii și copilul și familia acestuia, monitorizează implementarea Planului Copilului și evaluează în ce măsură îmbunătățește acesta situația copilului;7. coordonează furnizarea altor servicii sau realizarea evaluărilor de specialitate, după cum este necesar, cu
---------------------	--

	<p>contribuția altor practicieni, dacă este necesar, și face demersuri pentru ca acestea să aibă loc;</p> <ol style="list-style-type: none">8. organizează implicarea serviciilor relevante pentru o analiză comună și modificarea în consecință a Planului Copilului, dacă este necesar;9. se asigură că copilul beneficiază de sprijin în punctele cheie de tranziție;10. asigură un transfer atent și planificat al responsabilităților atunci când un alt practician devine specialist principal, spre exemplu, dacă nevoile copilului se modifică sau familia se mută. <p>Servicii de prevenire: „Protecția copilului” înseamnă protejarea unui copil împotriva abuzului sau neglijării. Astfel de situații de abuz sau neglijare nu trebuie să fi avut loc.</p> <p>Dacă sunt necesare garanții legale pentru a proteja copilul sau pentru a asigura conformitatea, atunci trebuie făcută o sesizare către Raportorul Copiilor pentru a permite analiza gradului în care sunt necesare măsuri obligatorii de supraveghere (<i>Această obligație legală se aplică doar poliției și serviciilor de asistență socială</i>). Sesizarea este înregistrată în dosarul copilului, în cazul copiilor aflați în evidențele Serviciului de Protecție a Copilului, care asigură resursa centrală pentru practicienii cu responsabilități legate de siguranța sau îngrijirea copilului.</p> <p>Decizia de a înscrie un copil în evidențe trebuie luată în urma unei întâlniri în legătură cu cazul de protecție a copilului (<i>denumită în prezent o întâlnire de Planificare a protecției copilului în conformitate cu noul Ghid național pentru protecția copilului din Scoția 2021</i>), atunci când există motive rezonabile pentru a considera sau suspecta că un copil a suferit sau va suferi o vătămare gravă din cauza abuzului sau neglijării și că este necesar un plan de protecție a copilului pentru a-i asigura acestuia protecție și sprijin.</p> <p>Atunci când practicienii care lucrează cu copilul și familia decid că riscul de vătămare gravă a copilului a fost redus suficient și copilul sau tânărul nu mai are nevoie de un „Plan de protecție a copilului”, autoritatea locală trebuie să scoată copilul din evidențele de protecție a copilului.</p> <p><u>Protecția copilului: Audierile copiilor - gov.scot (www.gov.scot)</u></p>
--	--

Proiect derulat de:

	<p>Sistemul de audieri ale copiilor din Scoția adoptă o abordare integrată și holistică cu privire la îngrijire și justiție, în care interesul superior al copilului este principalul considerent.</p> <p>Administrare: Sistemul de audieri ale copiilor din Scoția este administrat de două organisme publice neguvernamentale, finanțate de guvern:</p> <ol style="list-style-type: none">11. <u>Administrația Raportorilor pentru Copii din Scoția (SCRA)</u>, înființată în temeiul Legii administrației locale (Scoția) din anul 199412. <u>Audierile copiilor Scoția (CHS)</u>, înființată în temeiul Legii audierilor copiilor (Scoția) din anul 2011 <p>Atât SCRA, cât și CHS sunt conduse de un consiliu format din membri neexecutivi care răspunde în fața miniștrilor scoțieni și a Parlamentului scoțian.</p> <p>Îngrijirea rezidențială: <u>Copii aflat în îngrijire: Îngrijirea rezidențială - gov.scot (www.gov.scot)</u></p> <p>Centrele de îngrijire rezidențială oferă tinerilor, de obicei de vârstă gimnazială, un loc sigur unde să conviețuiască alături de alți copii, în afara familiei. Acestea oferă cazare, sprijin și, în unele cazuri, educație (deși în majoritatea cazurilor, copiii frecventează școlile din apropiere).</p> <p>Tinerii sunt plasați în îngrijire rezidențială la recomandarea <u>Comisiei de audiere a copiilor</u> sau în caz de urgență, pe termen scurt, pentru a le garanta siguranța. Ocazional, aceștia pot fi plasați într-un centru îngrijire rezidențială și voluntar, cu acordul persoanei relevante, părinte sau reprezentant legal. Acest mod de plasament este reglementat la articolul 25 din Legea Copiilor (Scoția) din anul 1995.</p> <p>Majoritatea centrele sunt administrate de autoritățile locale, însă sectoarele nonprofit și independente oferă la rândul lor anumite servicii de tip rezidențial, cum ar fi școlile rezidențiale. Toate centrele de îngrijire rezidențială sunt inspectate de <u>Inspectoratul pentru Îngrijire</u> pentru a se asigura că respectă standardele naționale de calitate.</p> <p>În conformitate cu Legea Copiilor (Scoția) din anul 1995, „copiii aflați în îngrijire” sunt definiți ca cei aflați în îngrijirea autorităților locale – uneori denumite „părinte corporativ” (parteneriate formale și locale între toate serviciile responsabile să colaboreze</p>
--	--

Proiect derulat de:

Proiect derulat de:	<p>pentru a răspunde nevoilor copiilor, tinerilor și persoanelor care beneficiază de îngrijire.)</p> <p>Există multe motive pentru care copiii pot ajunge în îngrijire, inclusiv:</p> <ul style="list-style-type: none">• situații de abuz sau neglijare cu care se confruntă acasă• dizabilități care necesită îngrijire specială (nu pot fi îngrijiți la domiciliu - părintele nu este în măsură să acorde această îngrijire - acești copii pot face adesea obiectul admiterii voluntare în conformitate cu art. 25, după cum am arătat mai sus)• minori neînsoțiți care solicită azil sau care au fost traficați ilegal în Regatul Unit• probleme cu justiția juvenilă care nu le permit să rămână în siguranță în comunitate sau nevoia de îngrijire pentru o anumită perioadă pentru ca siguranța lor și a celorlalți să poată fi asigurată - aceasta ar trebui să fie excepția, iar opțiunile de gestionare a riscurilor în comunitate să fie utilizate pe deplin și epuizate în primă instanță <p>Copiii aflați în îngrijire beneficiază de sprijinul de care au nevoie, indiferent dacă:</p> <ul style="list-style-type: none">• sunt tineri plasați în <u>îngrijire rezidențială</u> sau de vârstă gimnazială (<u>Copii aflat în îngrijire: Îngrijirea rezidențială - gov.scot (www.gov.scot)</u>)• sunt plasați în îngrijire <u>la rude</u>; aceasta este situația când un copil este îngrijit de familia extinsă sau de prietenii apropiați, dacă nu poate rămâne cu părinții biologici. (există o alocație similară cu cea pentru familii substitut)• sunt plasați în îngrijire la <u>asistenți maternali/ în familii substitut</u>: Atunci când un copil nu poate fi îngrijit de părinții săi biologici sau de rude (familie extinsă sau prietenii apropiați), acesta poate fi îngrijit de o familie substitut aprobată. <p><u>Îngrijire în familie</u>: Un copil este îngrijit în familie atunci când sistemul de Audieri ale copiilor impune o cerință de supraveghere, fără a condiționa însă și locul șederii copilului. Există două situații principale în care se întâmplă acest lucru:</p> <ul style="list-style-type: none">• ca punct de plecare pentru intervenția planificată, în cazul în care evaluarea riscurilor indică faptul că nu este esențial ca un copil să fie îndepărtat din grija părinților, ci mai
---------------------	--

	<p>degrabă că situația trebuie monitorizată și că un ordin de supraveghere este necesar din punct de vedere juridic pentru a asigura cooperarea, de vreme ce măsurile voluntare au fost evaluate ca fiind insuficiente. Punctul de plecare în conformitate cu GIRFEC trebuie să fie întotdeauna angajamentul voluntar – în cazul în care acesta a fost evaluat de către specialistul principal ca fiind insuficient, poate fi necesară o obligație de supraveghere;</p> <ul style="list-style-type: none">• în cazul în care copiii revin în familie după o perioadă de îngrijire în afara familiei, dacă există în continuare anumite riscuri și supravegherea familiei la domiciliu are ca scop reunificarea ei; <p>Un copil aflat în îngrijire în familie continuă să locuiască în reședința sa obișnuită (de obicei, căminul familiei), dar primește periodic vizite ale asistenților sociali pentru a se asigura că obiectivele din ordinul de supraveghere a familiei sunt îndeplinite. Când un copil este luat în îngrijire, fără însă a fi îndepărtat din familie, părinții acestuia trebuie să colaboreze cu „părintele corporativ” – în general, autoritatea locală – pentru a se asigura că copilul trăiește într-un mediu sigur și în care i se acordă îngrijire corespunzătoare.</p> <p>Adopție (fie în Scoția, fie de persoane din străinătate). Un copil adoptat în Scoția sau de persoane din străinătate nu se mai află în îngrijire, adică în responsabilitatea autorității locale, deși unii copii adoptați și familiile lor pot avea dreptul la sprijin suplimentar și după adopție – Legea adopției și copiilor (Scoția) din anul 2007.</p> <p>Ieșirea din îngrijire: Legea copiilor (Scoția) din anul 1995 (cu modificările ulterioare) stabilește obligația autorităților locale de a:</p> <ul style="list-style-type: none">• pregăti tinerii pentru ieșirea din îngrijire sau încetarea măsurilor de îngrijire;• furniza consiliere și asistență tinerilor care au ieșit din îngrijire la sau după vârsta de 16 ani. Autoritățile locale au obligația legală să ofere asistență și în perioada ulterioară îngrijirii, până la împlinirea vârstei de 19 ani și să evalueze orice nevoie eligibilă de asistență în această perioadă până la împlinirea vârstei de 26 de ani (sau o vârstă mai mare, în unele cazuri); <p>Standardele de îngrijire: Planul de îngrijire</p>
--	---

Proiect derulat de:

Proiect derulat de:	<p><u>Standardele de asistență medicală și socială: Sprijinul meu, viața mea (careinspectorate.com)</u></p> <p>„Standarde” este folosit ca termen colectiv pentru a descrie atât rezultatele principale, cât și prevederile descriptive care stabilesc standardul de îngrijire la care o persoană se poate aștepta.</p> <p>Rezultatele principale sunt:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Beneficiez de o îngrijire de calitate și de sprijin potrivit pentru mine.2. Sunt pe deplin implicat în toate deciziile care privesc îngrijirea și sprijinul de care beneficiez.3. Am încredere în oamenii care mă susțin și îmi oferă îngrijire.4. Am încredere în organizația care îmi oferă îngrijire și sprijinul.5. Trăiesc într-un mediu de înaltă calitate, dacă organizația pune la dispoziție spațiul <p>Specialistul principal/persoana desemnată</p> <p>În practică, mulți specialiști principali din autoritățile locale au pregătire de asistent social, dar există și alți specialiști cu pregătire pedagogică. Multe persoane desemnate au pregătire pedagogică sau medicală. Pentru bebeluși și copiii mici, persoana desemnată este de regulă un cadru medical care face vizite la domiciliu, în timp ce pentru copiii de vârstă școlară între 5 și 12 ani, este directorul școlii primare sau adjunctul său. Pentru copiii de gimnaziu persoana desemnată este, de obicei, dirigentele.</p> <p>Deoarece mulți dintre specialiștii principali au pregătire de asistent social, ei sunt și manageri de caz, dar acest lucru nu este întotdeauna valabil, ci depinde de nevoile individuale ale copilului/tânărului. Unii copii pot avea nevoie de asistență de specialitate în educație și de un plan coordonat, dar nu au nevoie de asistent social pentru că nu există probleme de bunăstare sau de protecție a copilului; astfel specialistul principal care gestionează cazul ar putea fi un specialist în educație.</p> <p>Echipa implicată în rezolvarea cazului copilului/ tânărului este determinată de nevoile acestuia și, prin urmare, acest lucru poate varia de la servicii universale de bază în educație și sănătate la resurse mai specializate și, de asemenea, la agenții care oferă</p>
---------------------	---

	<p>sprijin în mod voluntar. Este important ca părintele și copilul să fie cât mai mult implicați în aceste procese și ca opiniile lor să ajute la conturarea planului.</p> <p>Implicarea ONG-urilor</p> <p>Agențiile voluntare sau ONG-urile pot fi implicate în planul copilului atâta timp cât părintele și tânărul sunt de acord cu acest lucru. Spre exemplu, serviciile de justiție reparatorie care lucrează pe bază de voluntariat cu tinerii și familiile pot face parte dintr-un plan sau echipă organizată în jurul copilului/tânărului. Valorile sau etosul acestor organizații le impune ca implicarea lor să nu fie forțată, ci să fie bazată pe drepturi și să respecte alegerea și, prin urmare, angajamentul voluntar. Aceasta este dilema profesională/tensiunea din sistem în legătură cu măsurile obligatorii și cerințele de supraveghere, deoarece ordinul nu poate obliga implicarea serviciilor de voluntariat, ci mai degrabă, în practică, impune autorităților locale obligații legale de a lucra cu familia și de a implementa un plan. Parteneriatul cu și implicarea familiilor sunt în continuare plasate în centrul acestei abordări, iar măsurile legale trebuie să fie proporționale și aplicate numai dacă sunt evaluate ca fiind necesare.</p>
<p>Responsabilitățile managementului de caz</p> <p>Proiect derulat de:</p>	<p>Raportorul din cadrul Administrației Raportorilor pentru Copii din Scoția SCRA: Rolul Raportorului - SCRA</p> <p>Administrația Raportorilor pentru Copii din Scoția (SCRA) este un organism național cu responsabilități concrete cu privire la copiii și tinerii cei mai expuși riscului. SCRA a fost înființată în temeiul Legii administrației locale (Scoția) din anul 1994 și a devenit operațională la data de 1 aprilie 1996. Principalele responsabilități, așa cum sunt prevăzute în lege, sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Facilitarea muncii raportorilor pentru copii, • Asigurarea și gestionarea personalului necesar care să desfășoare această activitate, • Oferirea de spații corespunzătoare pentru Audierile copiilor. <p>Sistemul de audieri ale copiilor oferă cadrul operațional în care SCRA și agențiile partenere își desfășoară activitatea. Scopul este de a oferi o plasă de siguranță pentru copiii și tinerii vulnerabili și de a oferi soluții personalizate care să răspundă nevoilor persoanelor implicate, ajutând în același timp la construirea de familii mai puternice și de comunități mai sigure.</p>

Proiect derulat de:	<p>Cadrul decizional pentru raportori <u>Directie de practică [No (scra.gov.uk)]</u></p> <p>Nota de fundamentare</p> <p>În cazul în care Raportorul decide că un copil sau un tânăr trebuie să participe la o Audiere, Raportorul întocmește un <u>notă de fundamentare</u>. Nota de fundamentare se realizează în cazul în care:</p> <ul style="list-style-type: none">• Copilul sau tânărul este lipsit de îngrijire părintească.• Copilul sau tânărul este în anturaje nocive sau este probabil să fie expus unor persoane a căror conduită este de așa natură încât există riscul ca acesta să fie vătămat sau siguranța sau dezvoltarea sa să fie grav afectată.• Copilul sau tânărul nu se mai află sub autoritatea părintelui/persoanei sale de îngrijire (persoană relevantă).• Copilul sau un alt copil din aceeași gospodărie a fost victima unei infracțiuni, precum abuz sexual, agresiune sau neglijare.• Copilul sau tânărul este membru al aceleiași gospodării cu o persoană care a agresat un copil sau un tânăr.• Copilul sau tânărul nu a frecventat instituții de învățământ fără motive justificate.• Copilul sau tânărul a comis o infracțiune.• Copilul sau tânărul a făcut abuz de droguri sau alcool. <p>Investigația</p> <p>Odată ce primește o sesizare, Raportorul are obligația legală de a efectua o investigație pentru a stabili ce dovezi par să existe în susținerea unuia sau mai multora dintre temeiurile de mai sus.</p> <p>În cazul temeiurilor fără caracter infracțional (îngrijire și protecție), standardul probei este standardul balanței probabilităților prevăzut de codul civil. În cazul unor temeiuri infracționale, Sistemul de Audieri ale Copiilor funcționează pe baza aceluiași standard al probei ca și sistemul de justiție penală (dincolo de orice îndoială rezonabilă), prin urmare, dacă nu există dovezi suficiente, chestiunea nu poate fi urmărită mai departe de Raportor.</p> <p>Dacă însă, dovezile sunt suficiente, Raportorul are datoria de a examina circumstanțele individuale ale copilului sau tânărului pentru stabili cea mai bună cale de acțiune pentru copilul sau tânărul respectiv. Aici sunt incluse obținerea de rapoarte de la</p>
---------------------	--

Proiect derulat de:	<p>școli, serviciile de asistență socială sau alte agenții implicate în viața copilului sau tânărului sau a familiei acestuia, cum ar fi cadre medicale.</p> <p>Luarea deciziei</p> <p>Fiecare copil și tânăr este tratat în mod individual, iar decizia Raportorului va depinde de circumstanțele cazului și de informațiile disponibile. Raportorul va examina istoricul copilului sau tânărului, luând în considerare circumstanțele familiale ale acestuia și orice comportamente sau infracțiuni anterioare.</p> <p>În urma investigației, Raportorul va lua o decizie. În cazul în care nu există nicio cerință privind măsuri obligatorii de supraveghere, copiii și tinerii pot beneficia de sprijin în multiple forme, inclusiv: justiție reparatorie, măsuri voluntare, cum ar fi programe adaptate care să contribuie la satisfacerea nevoilor lor.</p> <p>Formele de sprijin sunt decise în funcție de situația individuală, nevoile și circumstanțele copilului sau tânărului.</p> <p>Copiii și tinerii pot fi îndrumați către astfel de servicii fie în mod obligatoriu, în urma unei Audieri a copilului, fie în mod voluntar (fără a trece printr-o audiere) cu sprijinul familiei/reprezentanților lor legali și, de obicei, al serviciilor de asistență socială.</p> <p>Audierea copiilor</p> <p>Un copil sau un tânăr poate fi supus unei Audieri doar la solicitarea Raportorului. Un copil sau un tânăr va participa la o Audiere a copiilor doar dacă:</p> <ul style="list-style-type: none">• Raportorul este convins că există unul sau mai multe motive în acest sens;• Sunt necesare măsuri obligatorii de supraveghere (fie pentru a proteja copilul sau tânărul, fie pentru a-i îndrepta comportamentul - <i>nevoile, mai degrabă decât faptele, sunt unul dintre principiile de bază ale sistemului de audiere; așadar, se recomandă ca, în astfel de cazuri, să se folosească prioritar termenul „nevoi” mai degrabă decât „comportament”</i>). <p>Raportorul are responsabilitatea de a informa copiii, tinerii și familiile, precum și orice persoană relevantă, despre Audiere și de a le pune la dispoziție toate documentele relevante. Odată ce un copil sau un tânăr este trimis la o Audiere, rolul Raportorului este de a face un raport complet al procedurilor și de a sprijini un proces echitabil, fără a submina funcția de decizie a Audierii.</p>
---------------------	--

	<p>Raportorul nu oferă consultanță juridică nici instanței de Audiere, nici copiilor, tinerilor și / sau familiilor.</p> <p>Tribunalul Șerifului</p> <p>În cazul în care un copil sau un tânăr este trimis la o Audiere a Copiilor și nota de fundamentare este respinsă sau în care copilul sau tânărul nu înțelege, din cauza vârstei sau abilităților sale, instanța de Audiere poate îndruma raportorul să depună o cerere la judecător pentru a decide dacă motivele sunt întemeiate. Raportorul va susține cazul în instanță, prezentând dovezi în fața judecătorului. În cazul în care judecătorul este convins că motivele sunt într-adevăr întemeiate, Raportorul va solicita o altă Audiere pentru a decide dacă copilul sau tânărul necesită măsuri obligatorii.</p> <p>Raportorul este responsabil și de depunerea oricăror contestații împotriva deciziilor Audierilor copiilor în instanță.</p>
<p>Numărul de cazuri per manager de caz</p>	<p>Situațiile pot diferi foarte mult de la o autoritate la alta și, de asemenea, de la o echipă la alta în cadrul aceleiași autorități locale. Situațiile diferă și din punct de vedere al nivelului de experiență al lucrătorului care se ocupă de sau gestionează cazurile. Numărul de cazuri poate varia de la aproximativ 10 cazuri până la 40, unele dintre acestea fiind formate din grupuri mai mari de frați.</p>
<p>Responsabilitățile autorităților locale</p> <p>Proiect derulat de:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Legislația impune îndatoriri unei autorități locale cu privire la orice copil aflat în raza sa de competență. Autoritatea locală trebuie să facă toate cercetările necesare cu privire la circumstanțele vieții copilului, în cazul în care se consideră că este posibil ca un copil să aibă nevoie de protecție, îndrumare, tratament sau control. De asemenea poate să emită un ordin de supraveghere obligatorie în legătură cu copilul. 2. Atunci când o audiere a copilului dă naștere, modifică sau prelungește un ordin de supraveghere obligatorie (OSO) sau dă naștere unui ordin de supraveghere obligatorie interimară (OSOI), în ordin trebuie să se specifice autoritatea locală care este responsabilă de aplicarea ordinului. Autoritatea locală astfel nominalizată devine „autoritatea de implementare”. 3. În cazul în care un copil face obiectul unui OSO, autoritatea de implementare trebuie să solicite o audiere de revizuire

	<p>prin notificarea Raportorului. Aceste circumstanțe sunt: 1) OSO trebuie să fie modificat sau anulat, 2) OSO nu este respectat, 3) Autoritatea de implementare intenționează să solicite un ordin de permanență sau să dea copilul spre adopție sau este conștientă că a fost depusă sau urmează să fie făcută o cerere pentru un ordin de adopție.</p> <p>4. Copiii aflați în îngrijire. Orice copil care face obiectul unei OSO sau OSOI este un copil aflat în îngrijirea unei autorități locale. Îndatoririle generale ale autorității locale cu privire la un copil aflat în îngrijire sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> · Protejarea și promovarea bunăstării și protecției copilului. · Punerea la dispoziția copiilor aflați în îngrijirea părinților lor a acelor servicii care par necesar autorităților locale în cazul copilului · Luarea de măsuri pentru a promova, în mod constant, relațiile personale și contactul direct între copil și orice persoană cu drepturi sau responsabilități părintești în legătură cu acesta, după cum se impune și este oportun, având în vedere bunăstarea copilului. · Înainte de a lua orice decizie cu privire la un copil, obținerea, dacă este posibil, opiniilor copilului, părinților săi și ale oricărei persoane cu drepturi părintești în legătură acesta și ale oricărei alte persoane ale cărei păreri sunt considerate relevante de către autorității și, ulterior, luarea acestora în considerare în fundamentarea oricărei decizii · În orice decizie luată, luarea în considerare a convingerilor religioase, originii rasiale și mediului cultural și lingvistic ale copilului.
<p>Instrumente utile</p> <p>Proiect derulat de:</p>	<p>Triunghiul Lumea mea: Ca parte a „modelului de practică” GIRFEC pentru evaluarea riscurilor și nevoilor, Triunghiul Lumea mea este un cadru care oferă un punct de plecare pentru analiza riscurilor care ar putea fi prezente în viața unui copil. Acesta orientează atenția spre trei dimensiuni ale lumii copilului: copilul însuși, familia acestuia și mediul mai larg.</p> <p>Cadrul național pentru evaluarea riscurilor copiilor și tinerilor: își propune să sprijine și să asiste practicienii de la toate nivelurile, din fiecare agenție, în identificarea, evaluarea, analiza și gestionarea riscurilor cu mai multă încredere și competență. Acesta urmărește să ofere instrumente care, dacă sunt utilizate, vor promova abordări metodice și sistematice nu doar pentru o mai bună înțelegere a riscurilor și prezentarea acestora către copii și familii, ci și pentru intervenții și posibile rezultate.</p>

	<p>Bunăstarea se află în centrul abordării <u>GIRFEC</u> și reflectă nevoia de a adapta sprijinul și ajutorul oferite copiilor, tinerilor și părinților acestora.</p> <p>Registrul de Protecție a Copilului: un registru central al tuturor copiilor care fac obiectul unui Plan multi-instituțional de protecție a copilului.</p>
<p>Ideii/metode inovatoare</p>	<p>Legea organismelor publice (Colaborare instituțională) (Scoția) din anul 2014 (<u>Legea organismelor publice</u>)</p> <p>Autoritățile locale și consiliile de sănătate sunt obligate prin lege să colaboreze pentru a planifica și furniza servicii comunitare de sănătate și asistență socială pentru adulți, inclusiv servicii pentru persoanele în vârstă. Acest nou mod de lucru este denumit „integrarea asistenței medicale și sociale”. Legea a permis autorităților locale și consiliilor de sănătate să integreze și alte servicii, cum ar fi serviciile pentru copii, persoane fără adăpost și justiția penală, dacă doreau să facă acest lucru. În esență, integrarea prevede că cei care utilizează serviciile de sănătate și de asistență socială beneficiază de îngrijirea și sprijinul corespunzătoare, indiferent care le sunt nevoile, la momentul potrivit și în cadrul potrivit în orice moment al parcursului lor de îngrijire, cu accent pe îngrijirea în comunitate și preventivă.</p> <p>Fiecare dintre cele 31 de parteneriate de sănătate și asistență socială din Scoția are un președinte. Rolul fiecărui președinte este de a coordona implementarea planului strategic în zona sa și de a integra și transforma serviciile de sănătate și asistență socială pentru comunitățile locale. Ei fac acest lucru în două modalități, în virtutea rolului lor strategic în cadrul consiliului lor comun de integrare (IJB) și în virtutea rolului operațional pe care îl exercită în cadrul consiliului NHS și al autorității locale.</p> <p>Fiecare parteneriat de asistență medicală și socială urmărește să obțină un set de rezultate naționale în materie de sănătate și protecție socială.</p> <p>Toate parteneriatele sunt responsabile de protecția socială a adulților, furnizarea de asistență medicală primară adulților și de îngrijirea spitalicească neprogramată pentru adulți. Anumite parteneriate sunt responsabile și pentru serviciile dedicate copiilor, persoanelor fără adăpost și de asistență socială în justiția penală.</p>

Proiect derulat de:

	<p>Istoria Sistemului</p> <p>Preocuparea cu privire la modul în care societatea își tratează copiii și tinerii vulnerabili nu este o noutate. În anul 1960, a fost înființat un comitet sub conducerea Lordului Kilbrandon pentru a răspunde preocupărilor legate de justiția pentru tineri de la acea vreme și pentru a investiga oportunitatea modificării abordării. La momentul respectiv, pentru copii și tineri existau așa-numitele instanțe juvenile, indiferent dacă aceștia comisese o presupusă infracțiune sau doar aveau nevoie de îngrijire și protecție.</p> <p>În anul 1964, comitetul a concluzionat că existau asemănări foarte mari între nevoile de îngrijire ale tuturor copiilor și tinerilor care se prezentau în fața instanțelor, indiferent de motivul pentru care se află acolo. Raportul comitetului a condus la crearea Sistemului de Audieri ale Copiilor.</p> <p>Sistemul de Audieri ale Copiilor a început să funcționeze la data de 15 aprilie 1971, preluând de la instanțe responsabilitatea de a analiza cazurile copiilor și tinerilor care au nevoie de îngrijire sau protecție sau care au comis presupuse infracțiuni.</p> <p>În cadrul noului sistem, și până la înființarea SCRA, a existat un Departament al Raportorului separat în fiecare dintre cele 12 consilii regionale și insulare existente la acel moment în Scoția.</p>
--	--

Termene pentru etapele proceselor de protecție a copilului

Pot fi aprobate modificări ale acestor termene dacă alternativa asigură interesul superior și siguranța copilului implicat/copiilor implicați.

Când trebuie sesizată poliției sau serviciilor de asistență socială o preocupare legată de protecția copilului?	Fără întârziere, în urma consultării cu superiorul ierarhic/responsabilul pentru protecția copilului, unde există.
Când trebuie organizată o discuție între agenții /servicii cu privire la trimiterea cazului (IRD)?	De îndată ce este practic posibil, în afara orelor de program, IRD se poate concentra pe măsuri imediate de protecție. O IRD mai aprofundată va fi organizată cât mai curând cu putință. În mod normal, această discuție ar trebui să aibă loc în următoarea zi lucrătoare.
Cu cât timp înainte ar trebuie anunțați participanții cu privire la o întâlnire de planificare a protecției copilului (CPPM)?	cu 5 zile calendaristice (dacă este posibil). Indiferent de situație, familiile trebuie să primească sprijin pentru a înțelege procesele și pentru a participa.
Când se organizează CPPM?	Dacă o investigație privind protecția copilului a avansat, va urma o CPPM în termen de 28 de zile calendaristice, cu excepția situației în care în cadrul

	IRD a fost decis că o astfel de întâlnire nu este necesară.
Când trebuie organizată o CPPM pentru un copil nenăscut?	În termen de 28 de zile calendaristice de la primirea unei sesizări. (Pot exista excepții când sarcina este în stadii incipiente). În termen de 28 de săptămâni de gestație.
Dacă prezența necesară la CPPM nu se poate obține, cât de curând trebuie să convocată această întâlnire din nou?	În termen de 10 zile lucrătoare
Cât de repede ar trebui participanții să primească procesul verbal al unei CPPM?	În termen de 5 zile lucrătoare
Cât de curând ar trebui să se întâlnească Grupul Central după o CPPM?	În termen de 15 zile lucrătoare
Cât de curând ar trebuie să trimită Grupul Central modificări sau preocupări majore cu privire la plan către președintele CPPM/specialistul principal?	În funcție de cât de urgente sunt, însă întotdeauna în termen de 3 zile calendaristice de la identificarea modificării/preocupării.
Când trebuie revizuit un plan de protecție a copilului (PC)?	În termen de 3 luni de la o CPPM organizată înainte de naștere, însă trebuie să existe libertate de apreciere profesională cu privire la momentul cel mai potrivit după naștere. În termen de 6 luni de la CPPM inițial și ulterior după 6 luni sau mai devreme, dacă circumstanțele se modifică semnificativ,
Când trebuie sesizat Raportorul?	În orice etapă în care un ordin de supraveghere obligatorie pare necesar, Și agențiile și persoanele fizice se face astfel de sesizări.

Proiect derulat de: